

Uz 30 brojeva *Političkih analiza*

Mirjana Kasapović

Zaključivši da su postojeći oblici znanstvenoga i strukovnog djelovanja na Fakultetu nedostatni i neprimjereni za ono što smo naumili, kolikogod bili dobri u ostvarivanju svrha zbog kojih su osnovani, suglasili smo se o tome da bi najbolje bilo pokrenuti stručan politološki časopis u kojemu bi se analitički obrađivali aktualni problemi nacionalne i međunarodne politike, a koji bi bio dostupan i pristupačan svima koje zbog političkih, medijskih, poslovnih, obrazovnih i ostalih razloga zanima takvo štivo

Uoči početka nove akademske godine, nekako potkraj rujna 2009, Ivan Grdešić i ja našli smo se u zajedničkom kabinetu te počeli, kako smo često činili, raspravljati o "stanju stvari" na Fakultetu političkih znanosti. Kako "stvari stoje", što ne valja i što bi se moglo učiniti da Fakultet jače intelektualno "prodiše" i da se bolje javno profilira kao "proizvođač" političkog znanja ili znanja o politici koje je tako dramatično nedostajalo političkima elitama, medijima i najširoj političkoj javnosti? Kako pridonijeti boljemu strukovnom profiliranju politologa i pokazati neupućenoj javnosti čime se oni bave i što sve znaju?¹ U to doba na novopokrenuti trogodišnji doktorski studij "Komparativna politika" upisivala se prva generacija polaznika.

Zaključivši da su postojeći oblici znanstvenoga i strukovnog djelovanja na Fakultetu nedostatni i neprimjereni za ono što smo naumili, kolikogod bili dobri u ostvarivanju svrha zbog kojih su osnovani, suglasili smo se o tome da bi najbolje bilo pokrenuti stručan politološki časopis u kojemu bi se analitički obrađivali aktualni problemi nacionalne i međunarodne politike, a koji bi bio dostupan i pristupačan svima koje zbog političkih, medijskih, poslovnih, obrazovnih i ostalih razloga zanima takvo štivo. Odmah smo, također, zaključili da bi novi časopis morao biti funkcionalno uklopljen u doktorski studij "Komparativna politika", tada jedini doktorski studij na Fakultetu političkih znanosti, i potpuno otvoren za njegove polaznike. Ako smo išta znali iz prethodnih nastavničkih iskustava na poslijediplomskim studijima – iskustava sa starih dvogodišnjih magistarskih i novih jednogodišnjih specijalističkih studija – onda je to bila spoznaja da studenti koji se žele baviti znanstvenim radom većinom ne znaju kako

Mirjana Kasapović, redovna profesorica na Odsjeku za komparativnu politiku te suosnivačica i prva glavna urednica (zajedno s Ivanom Grdešićem) stručnog časopisa za politologiju *Političke analize*. E-pošta: mirjana.kasapovic@fpzg.hr

"ući" u taj posao, kako napisati prve stručne i znanstvene članke, kako odagnati strah od njihova objavljivanja i izlaganja potencijalnoj kritici. Trebalo bi im otvoriti prostor za publiciranje i pomoći da napišu prve članke, i to u sklopu studija odnosno u procesu izrade doktorskih disertacija, te pomoći da odagnaju strah od

**Prvi broj pojavio se nakon
predsjedničkih izbora 2010. i tiskan
je u početnoj nakladi od tisuću
primjeraka. Kako je naišao na vrlo
dobar odjek u javnosti, dotiskan
je u još tisuću primjeraka. Kasnije
se naklada svela u realnije okvire,
pogotovo zato što je časopis postao
besplatno dostupan na Hrčku
– portalu znanstvenih časopisa
Republike Hrvatske**

suočavanja s mišljenjima strukovne i znanstvene zajednice. Čini se da smo u tome umnogome uspjeli. U sedam godina izlazenja u časopisu je svoje radove objavilo 33 studenata: 20 polaznika dokorskog studija "Komparativna politika" i dvoje polaznika dokorskog studija "Politologija", troje polaznika poslijediplomskoga specijalističkog studija "Regionalne komparativne politike Srednje i Jugoistočne Europe", ali i osmero studenata diplomskih i preddiplomskih studija na Fakultetu političkih znanosti. Prosječno gledano, nije bilo broja u kojemu svoj rad nije objavio makar jedan student ili studentica sa svih razina studija. Kako su neki od njih objavili dva ili više priloga, zastupljenost polaznika dokorskog studija u časopisu bila je i izraženija.

Tako se, ukratko, rodila zamisao o *Političkim analizama*. Na drugi neformalni sastanak pozvali smo još nekolicinu kolega i kolegica koji su entuzijastično podržali novi projekt. Uprava Fakulteta pokazala je stanovitu dozu skeptičnosti prema projektu, poglavito zato što je bila uvjerena da ćemo se odmah "prikopčati" na fakultetski proračun. No odlučili smo da ćemo časopis financirati iz sredstava dokorskog studija, pretplate, prodaje i donacija. Kasnije smo se prijavili na natječaj za financiranje časopisa za popularizaciju znanosti koje raspisuje Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta te od 2012. do 2015. dobivali potporu koja je djelomice pokrivala troškove publiciranja. Zbog neobjašnjivih razloga ta je potpora uskraćena 2016, a uredništvo se opetovano žalilo na takvu odluku Ministarstva.

To je neobjašnjiv postupak kako zato što su *Političke analize* vodeći časopis za popularizaciju društvenih znanosti u Hrvatskoj tako i zato što je među suradnicima i korisnicima časopisa bilo mnogo pojedinaca iz državnih institucija, kao što su ministarstva vanjskih i europskih poslova, obrane, unutarnjih

poslova, uprave i pravosuđa, Hrvatskog sabora, raznih državnih agencija i ureda, ali i udruga civilnog društva, medijskih kuća, odjela za odnose s javnošću u tvrtkama, bankama i drugim institucijama itd.

Časopis je bio prostor međudisciplinarnе, međufakultetske i međusveučilišne suradnje u Hrvatskoj, koja nam dramatično nedostaje, pa su u njemu svoje radove objavili brojni ugledni, ali i mladi pravници, ekonomisti, sociolozi i znanstvenici drugih profila s nacionalnih visokoškolskih ustanova: Arsen Bačić (Pravni fakultet u Splitu), Sanja Barić (Pravni fakultet u Rijeci), Zvonimir Lauc (Pravni fakultet u Osijeku), Dario Čepo, Vedran Đulabić, Ivan Koprić, Branko Smerdel (Pravni fakultet u Zagrebu), Hrvoje Šimović (Ekonomski fakultet u Zagrebu), Željko Mrnjavac (Ekonomski fakultet u Splitu), Senada Šelo Šabić, Janko Bekić (Institut za međunarodne odnose i razvoj u Zagrebu), Mladen Domazet (Institut za društvena istraživanja u Zagrebu), Marko Mustapić, Dražen Živić (Institut društvenih znanosti "Ivo Pilar"), Dubravka Jurlina Alibegović (Ekonomski institut u Zagrebu), Predrag Bejaković (Institut za javne financije u Zagrebu), Dean Savić (Viša policijska škola MUP-a), Darko Martinović, Armano Sribljinić (Institut za istraživanje i razvoj obrambenih sustava Ministarstva obrane), Pero Maldini (Sveučilište u Dubrovniku), Ines Kersan-Škabić (Sveučilište u Puli), Karin Doolan, Damir Magaš, Sven Marcelić (Sveučilište u Zadru) i dr.

Časopis je bio i prostor za suradnju sa znanstvenicima iz Srednje, Jugoistočne i Istočne Europe, triju regija kojima je Hrvatska povijesno pripadala i s kojima ju vezuju povijest, kultura, ekonomija i politika, pa su u časopisu svoje radove objavili: Šaćir Filandra, Mirko Pejanović, Ugo Vlasisavljević, Dejan Vanjek (Bosna i Hercegovina), Ivan Krastev (Bugarska), Jelisaveta Blagojević, Zlatko Vujović (Crna Gora), Xelal Shehu (Kosovo), Nenad Marković, Trajče Panov, Denis Prešova (Makedonija), Daniel Krošlák (Slovačka), Polonca Kovač, Alenka Krašovec, Cirila Toplak (Slovenija), Dušan Vučićević (Srbija), Mihail Minakov (Ukrajina).

Naposlijetku, u *Političkim analizama* svoje su priloge objavili i brojni ugledni znanstvenici i profesori iz više zapadnoeuropskih zemalja i Sjedinjenih Država: Pekka Kettunen (Finska), Thierry Rambaud (Francuska), Donatella Della Porta, Alberto Vanucci (Italija), André Krouwel, Yordan Kutiyiski, Christopher K. Lamont (Nizozemska), David Leupold, Dieter Nohlen, Claus Offe (Njemačka), Jill Irvine, Mechem Quinn, Cas Mudde, Michael Walzer (SAD), William Bartlett, Tim Houghton (Velika Britanija).

Kakva je bila sudbina *Političkih analiza*?

Časopis je koncipiran kao tromjesečnik koji izlazi u sklopu Centra za cjeloživotno obrazovanje. Prvih devet brojeva glavni urednici bili su Ivan Grdešić i Mirjana Kasapović. Kada je 2012. Grdešić otišao na mjesto veleposlanika Republike Hrvatske u Londonu, glavna urednica postala je Mirjana Kasapović, a odgovorni urednik Berto Šalaj. Poslije isteka četverogodišnjeg mandata, novi glavni urednik postao je Zdravko Petak. Na mjestu izvršnih urednika i urednica izmijenilo se više mlađih kolega – Danijela Dolenc, Dario Nikić Čakar, Krešimir Petković, Daniela Širinić, Višeslav Raos, Borna Zgurić, Marjeta Šinko, Milica Vučković, Mario Munta – koji su tako stjecali prva urednička iskustva u časopisnoj produkciji.

Tablica 1: Posjećenost *Političkih analiza* na Hrčku 2010.–2016.

Godina	Broj	Posjećenost
2010.	1	5.724
	2	5.469
	3	4.896
	4	5.585
2011.	5	3.529
	6	4.220
	7	3.528
	8	4.367
2012.	9	5.055
	10	6.111
	11	5.542
	12	4.878
2013.	13	4.061
	14	2.952
	15	3.513
	16	2.895
2014.	17	4.316
	18	2.193
	19	2.756
	20	2.085
2015.	21	2.698
	22	2.716
	23	5.413
	24	1.768
2016.	25	2.157
	26	1.875
	27	1.516
	28	1.785

Izvor: Hrčak.srce.hr, 2017..

Napomene: *Političke analize* postavljene su na Hrčak 2012. Grafički su istaknuti najbolje i najslabije posjećeniji brojevi.

Prvi broj pojavio se nakon predsjedničkih izbora 2010. i tiskan je u početnoj nakladi od tisuću primjeraka. Kako je naišao na vrlo dobar odjek u javnosti, dotiskan je u još tisuću primjeraka. Kasnije se naklada svela u realnije okvire, pogotovo zato što je časopis postao besplatno dostupan na Hrčku – portalu znanstvenih časopisa Republike Hrvatske. Kako se vidi iz *Tablice 1* i iz komentara uz nju, na tom je portalu zabilježio zamjetnu posjećenost i čitanost kojih se ne bi postidjeli ni stariji znanstveni časopisi iza kojih stoje cijeli fakultetski, institutski ili neki drugi pogoni. Urednici *Političkih analiza* nikad nisu imali posebnu prostoriju za rad, najveći dio uređivačkog posla te poslova vezanih za tiskanje i distribuciju časopisa obavljali su sami, i to uglavnom besplatno.

U *Tablici 1* prikazani su podaci o posjećenosti časopisa u sedmogodišnjem razdoblju, od 2010. do 2016., koji su preuzeti s Hrčka – portala znanstvenih časopisa Republike Hrvatske.

Zbroje li se podaci iz tog razdoblja i doda li im se posjećenost nedavno izašlog broja 29/2017, onda je časopis posjetilo zavidnih 110.839 čitatelja. Iz uvida u posjećenost ostalih politoloških i društvenoznanstvenih časopisa, može se zaključiti kako je riječ o respektabilnost posjećenosti i čitanosti *Političkih analiza*.

Ako se izuzmu etablirani politološki časopisi (*Politička misao*, *Anali Hrvatskoga politološkog društva* i *Medijske studije*) i etablirani časopisi društvenih znanosti koji se bave i politološkim temama (*Društvena istraživanja*, *Revija za sociologiju*, *Polemos* i dr.), *Političke analize* posjećenije su i čitanije od mnogih starijih i poznatijih časopisa. Tako su bile znatno posjećenije od znanstvenoga politološkog časopisa *Političke perspektive*, koji zajedno izdaju Fakultet političkih nauka u Beogradu i Fakultet političkih znanosti u Zagrebu, a čijih je 11 svezaka što su objavljeni od 2011. do 2014. posjetilo 18.614 čitatelja. Posjećenije su i od znanstvenoga politološkog časopisa *Međunarodne studije*, čijih je deset svezaka objavljenih od 2012. do 2015. posjetilo 31.530 čitatelja. Posjećenije su bile i od znanstvenog časopisa *Suvremene teme*, čijih je osam godišnjih svezaka što su objavljeni od 2008. do 2016. posjetilo 91.529 čitatelja.

Nadalje, posjećenije su bile i od *Pilara*, općeg časopisa za društvene znanosti, čijih je 16 svezaka što su objavljeni od 2006. do 2015. posjetilo 96.666 čitatelja; od *Godišnjaka Akademije pravnih znanosti*, čijih je sedam godišnjih svezaka što su publicirani od 2010. do 2016, posjetilo je 49.130 čitatelja; od *In medias res*, časopisa za filozofiju medija, čijih je devet svezaka objavljenih od 2012. do 2016. posjetilo 43.013 čitatelja; od *Pravnog vjesnika*, što ga izdaje Pravni fakultet Sveučilišta u Osijeku, čijih je 16 svezaka objavljenih od 2012. do 2017. posjetilo 98.230 čitatelja. Ni neki stariji, poznatiji i ugledniji znanstveni časopisi nisu mnogo odmakli *Političkim analizama*. Primjerice, *Medijske studije*, koje su od 2010. do 2016. objavljene u 12 svezaka, posjetilo je 133.395 čitatelja, a *Anale Hrvatskog politološkog društva*, koji su od 2004. do 2015. izašli u deset godišnjih svezaka, 188.034 čitatelja. Ili, *Hrvatsku komparativnu i javnu upravu*, koja je od 2006. do 2016. izašla u 44 broja, posjetilo je 188.497 čitatelja, a *Croatian International Relations Review*, koja je od 1995. do 2016. izašla u čak 48 brojeva, 135.169 čitatelja. Ti su podaci važan pokazatelj da je *Političke analize* vrijedilo pokrenuti i da

Razvoju časopisa nije pomoglo ni to što je ostao bez funkcionalnog okvira u kojemu je nastao i profilirao se, a to je bio doktorski studij "Komparativna politika", nastavnici i polaznici kojega su iznijeli na svojim plećima formativnu fazu časopisa

zavređuju opstati jer očito postoji velik interes znanstvene, strukovne i političke javnosti za takvim profilom časopisa.

Iz *Tablice 1* očite su i znatne godišnje varijacije u posjećenosti časopisa. *Političke analize* bile su zamjetno posjećenije i čitanije

u prve četiri (2010.-2013.) nego u posljednje tri godine (2014.-2016.). Za to ima objektivnih i subjektivnih razloga. Opravdano je pretpostaviti da su stariji časopisni brojevi, koji se dulje nalaze na portalu, posjećeniji od novijih brojeva, koji su kraće na por-

Političke analize osnovane su kako bi se bavile najvažnijima i najrecentnijim političkim događajima i procesima u zemlji i svijetu. One su trebale biti brz i stručan odgovor na pitanja što se događa u Hrvatskoj, u drugim zemljama i regijama u svijetu

talu i čitanost kojih će se pravednije moći vrednovati tek kad prođe još koja godina. No na posjećenost i čitanost zacijelo je utjecala i djelomična promjena uređivačke politike časopisa od 2014. koja se očitovala u više oblika: tematskom sužavanju i s time povezanom većom zastupljenošću javnih politika i javne uprave na štetu komparativne i međunarodne politike te političke teorije; naglašenijoj parohijalizaciji časopisa i zapostavljenosti analize političkih procesa i događaja u mnogim važnim zemljama i svjetskim regijama o kojima se prije redovito pisalo; odustajanju od vrlo čitanih i popularnih rubrika kao što su politološki pojmovnik, profili političara, recenzije, napose rubrika "Što ne čitati", i dr. Nije, vjerojatno, slučajno što je najposjećeniji broj časopisa 10/2012 vrlo sadržajno raznovrstan, dok je najneposjećeniji broj 24/2015 tematski siromašan i opsegovno skroman. Nije, vjerojatno, slučajno ni to što se među najposjećenijima člancima, kako pokazuje *Tablica 2*, nalaze oni iz rubrike "Politološki pojmovnik" (populizam, politička klauzura, pluralno društvo, demokratski deficit, državni terorizam i dr.).

Razvoju časopisa nije pomoglo ni to što je ostao bez funkcionalnog okvira u kojemu je nastao i profilirao se, a to je bio doktorski studij "Komparativna politika", nastavnici i polaznici kojega su iznijeli na svojim plećima formativnu fazu časopisa. To funkcionalno mjesto nije preuzeo doktorski studij "Politologija", voditelji i nastavnici kojega nisu pokazali interes da se angažiraju u takvom časopisu, premda se on čini savršenim okvirom za poticanje pisanja i objavljivanja tekstova polaznika doktorskih studija koji nastaju tijekom studija, odnosno u procesu izrade doktorskih disertacija. Tako je od 2010. do 2013. u *Političkim analizama* objavilo svoje tekstove 19 polaznika i polaznica dokorskog studija "Komparativna politika", a od 2014. do 2016. samo dvoje polaznika dokorskog studija "Politologija".

Čime su se bavile *Političke analize*?

Političke analize osnovane su kako bi se bavile najvažnijima i najrecentnijim političkim događajima i procesima u zemlji i svijetu. One su trebale biti brz i stručan odgovor na pitanja što se događa u Hrvatskoj, u drugim zemljama i regijama u svijetu.

broj 30 - lipanj 2017.

Nije neskromno kazati da se u tom naumu uvelike uspjelo. Pogledaju li se glavne teme i tematski blokovi u pojedinim brojevima časopisa – a objavljena su 346 priloga u trideset brojeva – vidljivo je da su tvorci uređivačke politike i brojni suradnici pisali o žarišnim političkim događajima i procesima, i to nekoliko godina prije no što su dospjeli na dnevne redove nacionalnih i međunarodnih političkih institucija i organizacija i u medije.

Od prvog broja sustavno su praćeni događaji na Bliskom istoku te u pojedinim zemljama uže i šire bliskoistočne regije (Afganistanu, Alžiru, Egiptu, Iraku, Iranu, Jemenu, Libanonu, Libiji, Palestini, Siriji, Turskoj). Analizirani su uzroci konfliktnih procesa i odnosa te umnogome anticipirane pogubne posljedice koje će nadići regionalne okvire u oblicima izbjegličke krize i terorizma. U tom su se sklopu sustavno razmatrala tri skupa problema koja se tiču ponajviše nacionalnih i europskih javnih politika. Prvi skup činile su migracijske i azilne politike Hrvatske, Europske unije i drugih država, drugi skup problemi nacionalne sigurnosti, od nedostatka suvremene strategije nacionalne sigurnosti Hrvatske do općih sigurnosnih tema, a treći skup novi oblici i akteri islamističkog terorizma.

Analizirani su i politički i društveni procesi u Latinskoj Americi, odnosno u Južnoj i Srednjoj Americi, koje su politika i mediji nepravedno zapostavljali niz godina. U člancima je upozoravano na goleme konfliktne, kako manifestne tako i latentne, potencijale zbivanja u regiji, napose u pojedinim zemljama. Vrlo je rano, primjerice, ukazivano na pogubne potencijale i posljedice *čavizma* u Venezueli koji su se svom silinom pokazali tek u posljednju godinu ili dvije. Upozoravano je i na probleme transformacije karizmatične legitimnosti predsjednika Luiza Inácija Lule da Silve u Brazilu i potencijalne sukobe što ih taj problem može izazvati, a koji su također postali očiti u posljednjih

Naposljetku, svakako valja istaknuti da smo još početkom 2012. počeli pisati o plagiranju i autoplagingu, nepotizmu i klijentelizmu, monopolima i uzurpacijama moći, položaja i statusa u akademskoj zajednici u Hrvatskoj

godinu ili dvije dana. Pisano je o raznovrsnim oblicima kriminala i nasilja – od djelovanja uličnih bandi do transnacionalnih kriminalnih organizacija – koji doslovce razaraju latinskoamerička društva: Mekisko, Salvador, Ekvador, Gvatemalu i dr.

U Srednjoj, Jugoistočnoj i Istočnoj Europi rano su i uvjerljivo analizirane kako formativne tako i zrele faze novih političkih fenomena koji su danas općepoznati pod nazivima *urbanizma*, *putinizma* i *neosmanizma*. O različitim aspektima tih fenomena – od vanjske do medijske politike – objavljene su desetine tekstova. Sustavno se pisalo o konstitucionalnima i političkim problemima Bosne i Hercegovine, a temeljite analize krize

Tablica 2: Dvadeset najposjećenijih priloga u *Političkim analizama* 2010.-2016.

Autor/autorica	Članak	Broj i godina	Posjećenost
Šalaj, Berto	"Što je populizam?"	11/2012	1.695
Špehar, Hrvoje	"Politička klauzura - samostan za političare"	10/2012	1.378
Petek, Ana	"Što su hrvatske javne politike?"	11/2012	1.321
Tatalović Siniša, Malnar Dario	"Sigurnosni aspekti izbjegličke krize"	23/2016	1.119
Jović, Dejan	"Nova turska vanjska politika i pitanje BiH"	1/2010	1.068
Baričević, Vedrana	"Izbjeglička i migracijska pitanja kao izvor trajne krize EU: neuspjeh europske politike azila i migracija"	23/2015	977
Esterajher, Josip	"Iskustva zbrinjavanja izbjeglica i prognanika i suvremena izbjegličko-emigrantska kriza u Hrvatskoj"	23/2015	867
Kasapović, Mirjana	"Pluralno i pluralističko društvo"	7/2011	845
Cvrtila, Vlatko	"Sirija i Libija: što ih povezuje, a što dijeli?"	9/2011	844
Đulabić, Vedran	"Kohezijska politika EU kao instrument razvoja Hrvatske"	17/2014	837
Raos, Marinko	"Tko je kome što? NATO i njegovi partneri"	9/2011	801
Kasapović, Mirjana	"Drugi kritični izbori u Hrvatskoj - slom jednog modela vladanja"	8/2011	781
Sunić, Tomislav	"Korupcija - najstariji znanat"	2/2010	777
Tatalović, Siniša	"Trebalo li Hrvatskoj nova strategija nacionalne sigurnosti?"	6/2011	751
Kasapović, Mirjana	"Englesko-hrvatski politološki rječnik"	10/2012	747
Čepo, Dario	"Demokratski deficit Europske unije"	5/2011	737
Pavić Glivetić, Željka	"Rusija i novi gospodari svijeta"	7/2011	703
Perešin, Anita	"Državni terorizam: borba za slobodu ili teški zločin?"	3/2010	687
Franić, Davor	"'Bonski sustav' u BiH"	13/2012	629

Izvor: Hrčak.srce.hr, 2017.

parlamentarizma u Makedoniji, koje su napisali naši makedonski suradnici, objavljeni su nekoliko godina prije nego što se ona prelila iz parlamenta na ulice i pretočila u opću političku i državnu krizu 2016.-2017. Objavljeni su i neki ključni tekstovi o ukrajinskoj krizi i prije otvorena nastupa secesionističkog pokreta na istoku zemlje i secesije Krimskog poluotoka.

Teško je nabrojiti sve teme koje su razmatrane u časopisu. No treba istaknuti neke teme koje su, također, nekoliko godina kasnije dospjele u žarište interesa politike i političke javnosti u Hrvatskoj pa i u svijetu. Naši su autori još od 2010. tematizirali probleme političke korektnosti, nasilja u tranziciji, suočavanja s prošlošću te svjetonazorskih i ideoloških ratova što su povezani s njome, suvremenih problema predstavničke i izravne ili "referendumske" demokracije, načelnih problema političkog predstavljanja nacionalnih manjina i dijaspore i konkretnih oblika institucionalizacije u Hrvatskoj, statusa, prirode i financiranja političkih stranaka i izbora u Hrvatskoj i Europskoj uniji, odnosa politike i sporta, korupcije itd. Naposljetku, svakako valja istaknuti da smo još početkom 2012. počeli pisati o plagiranju i autoplagiranju, nepotizmu i klijentelizmu, monopolima i uzurpacijama moći, položaja i statusa u akademskoj zajednici u Hrvatskoj. Noviji tekstovi objavljeni u br. 29/2017 osvjetljavaju i osvješćuju nove oblike zabrinjavajućeg stanja u njoj.

I u vrednovanju *Tablice 2* valja imati na umu vrijeme kada su tekstovi objavljeni: stariji tekstovi imali su više vremena da budu posjećeniji od novijih radova. Nadalje, neki su autori uvrštavali svoje radove u studijsku literaturu pa je to utjecala na njihovu

visoku posjećenost. Nije, dakako, potrebno ni napominjati da tablica ne izražava vrijednost tekstova nego interese i preferencije čitatelja koji su bili potaknuti i aktualnima političkim zbivanjima. To je najočitije u visokom plasmanu triju tekstova o izbjegličkoj krizi koja je 2015. potresala i Hrvatsku i cijelu Europu.

Sve u svemu, *Političke analize* opravdale su svoje postojanje. Takav časopis nema samo prošlost nego i budućnost pod dva uvjeta. Prvo, časopis bi trebalo nanovo jače funkcionalno povezati s poslijediplomskim i drugim studijima na Fakultetu te mu "podariti" dodatni i, uvjetno rečeno, pragmatični *raison d'être*. Drugo, nužno je neprestance razmatrati i revidirati uređivačku politiku sukladno relevantnim zbivanjima u zemlji i svijetu koja iziskuju strukovnu i znanstvenu analizu, ne zanemarujući pritom ni interese politološke i političke zajednice koji nisu uvijek nužno vezani za aktualne političke događaje nego su fiksirani na neke fundamentalne ili "vječne" političke teme.

Bilješka

- Znatno prije počelo je temeljitije razmatranje stanja i razvoja politologije kao znanstvene discipline pa je u kratkom razdoblju objavljeno razmjerno mnogo rasprava o tome u domaćima i međunarodnim publikacijama (Milardović i dr, 1995; Grdešić, 1996; Knežević i Ravlič, 2002; Prpić, 2002; Kasapović, 2002; 2005; 2007; 2008; 2014; 2015; Kursar, 2009; Ravlič, 2009; Kasapović i dr, 2010; Luša, 2014; Petković, 2014; Zorko, 2014).

Literatura

- Grdešić, Ivan (1996) The development of political science in Croatia: Meeting with challenges of democracy and independence. *European Journal of Political Science* 29 (4): 405-423.
- Hrčak.srce.hr (2017) Političke analize. <http://hrcak.srce.hr/politicke-analize> Pristupljeno 4. svibnja 2017.
- Kasapović, Mirjana (2002) Što je komparativna politika? *Politička misao* 39 (4): 146-161.
- Kasapović, Mirjana (2005) Suvremena komparativna politika: kako strukturirati znanje? *Anali Hrvatskog politološkog društva* 1 (1): 9-29.
- Kasapović, Mirjana (ur) (2007) *Izlazak iz množine: stanje hrvatske političke znanosti*. Zagreb: Fakultet političkih znanosti.
- Kasapović, Mirjana (2008) Political Science in Croatia 1962-2007. *European Political Science* 7 (2): 237-246.
- Kasapović, Mirjana (2014) Izlazak iz Lepušičeve? Hrvatska komparativna politika i politička znanost četvrt stoljeća od početka političke tranzicije. *Anali Hrvatskog politološkog društva* 10 (1): 163-186.
- Kasapović, Mirjana (2015) Political Science in Croatia at the Beginning of the 21st Century. U: Krauz-Mozer, Barbara i dr. (ur) *Political Science in Europe* (str. 39-62). Krakov: Jagiellonian University Press.
- Kasapović, Mirjana i dr. (2010) Political Science in Croatia: Dropping the Plural. U: Eisfeld, Rainer i Pal, L. A. (ur) *Political Science in Central-East Europe* (str. 89-102). Leverkusen i Opladen: Barbara Budrich Verlag.
- Knežević, Radule i Ravlić, Slaven (ur) (2002) *Hrvatska politologija 1962-2002*. Zagreb: Fakultet političkih znanosti.
- Kursar, Tonči (2009) Revizionistički izazovi hrvatske političke znanosti. *Anali Hrvatskog politološkog društva* 5 (1): 51-69.
- Luša, Đana (2014) Razvoj discipline međunarodnih odnosa u časopisu Politička misao od 1964. do 1987. *Politička misao* 51 (1): 56-82.
- Milardović, Anđelko i dr. (ur) (1995) *Hrvatska politološka tradicija i prinosi za povijest hrvatske politologije*. Zagreb: Alinea.
- Petković, Krešimir (2014) Javne politike u povijesti časopisa Politička misao od 1964. do 2013.: kako izgledamo u ogledalu poddiscipline? *Politička misao* 51 (1): 11-38.
- Prpić, Ivan (2002) Fakultet političkih znanosti u Zagrebu i razvoj političkih znanosti u Hrvatskoj 1962-2002. U: Tatalović, Siniša (ur) *Fakultet političkih znanosti u Zagrebu 1962-2002*. (str. 9-47). Zagreb: Fakultet političkih znanosti.
- Ravlić, Slaven (2009) Razvoj i stanje političke znanosti u Hrvatskoj: Kontinuitet i diskontinuitet. *Anali Hrvatskog politološkog društva* 5 (1): 33-49.
- Zorko, Marta (2014) Politička geografija, geopolitika i geostrategija u Političkoj misli od 1964. do 2013. godine. *Politička misao* 51 (1): 109-132. ■